

Počet zmínek: 1

Online: 1

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

Online 1

Po okupaci přišel trest. Jan Kačer žil v odloučení od rodiny. Jako opuštěný mamut, říkal

[přejít na web](#), [zobrazit sken](#)

Online, Datum publikace: 02.10.2026 15:00, Datum importu: 02.10.2026 18:17, Zdroj: iDNES.cz, Autor: Tomáš Mrzena, Rubrika: Společnost, Periodicita: Denně, Provozovatel: Mafra, a.s., Země: CZ, AVE: 99 000 Kč, GRP: 10,11, OTS: 910 215, Měsíční návštěvnost: 82 400 000, Celková návštěvnost: 30 666 854, RU/den: 910 215, RU/měsíc: 3 820 996

Velikán, ikona, modla. Génus, kapacita, autorita. S kolika takovými poklonami se během života setkal a obvykle nad nimi jen nechápavě vrtěl hlavou.

Práce, nebo rodina? Běžné je mít obojí, ale herec a režisér Jan Kačer stál velkou část života před složitou volbou. Ať se rozhodl jakkoli, věděl, že jeho duše bude trpět.

Od jeho narození v Holicích na Pardubicku uplyne 3. října 90 let. Tehdy se psal rok 1936 a Evropa stála na prahu temných časů, které zanedlouho poznamenaly i život malého klučiny. Zpočátku přitom vypadalo všechno krásně. Plachý umělec byl ale stále nesvůj, jako by láska a rodina byly něco, co ho spíš obtěžuje.

Otec Vilém patřil mezi dobře situované majitele obuvnické firmy, matka Vlasta v podniku pracovala jako sekretářka. Jan také vzhlížel k bratru Pavlovi, který byl o dekádu starší. Jenže po přijetí Mnichovské dohody se tatínek oběsil na půdě. Měl židovský původ a zoufalým činem chtěl zachránit manželku a děti od transportu do koncentračního tábora, což se nakonec podařilo.

O neblahých událostech neměl tříletý Jan ani ponětí a plnou pravdu se dozvěděl až na prahu dospělosti, kdy čelil další nepřízni dobových poměrů. Chtěl se přihlásit na gymnázium v Brně, jenomže znovu vadal jeho původ. Komunisté pokládali jeho otce za továrníka, a tudíž nepřítel dělnické třídy. Jan nastoupil na keramickou průmyslovku v Bechyni a umělecká práce se mu zalíbila. Dokonce uvažoval o studiu na vysoké škole výtvarného zaměření, ovšem mezitím začal hrát v ochotnickém spolku a o jeho osudu bylo rozhodnuto.

12 fotografií

Podal si přihlášku na DAMU a stal se spolužákem Jana Třísky, Františka Husáka nebo Libuše Švormové. Do ročníku chodila také Nina Divíšková, která na první setkání vzpomínala slovy: „Byla jsem nemocná, a tak jsem do školy nastoupila později. Každému jsem se představila a došla jsem až k chlapci, který seděl v rohu a něco si kreslil. Promluvila jsem na něj a on se na mě ani nepodíval. Tehdy jsem si řekla, že s takovým volem nechci mít nic společného.“ Oním mládencem byl její pozdější manžel Jan Kačer.

V roce 1959 po absolvování školy odešel prakticky celý ročník do Ostravy do Divadla Petra Bezruče. To už Jan a Nina tvořili pár, což mnohé udivovalo. Nina byla ráznější a racionálnější, Jan naopak nepraktický a v domácnosti v podstatě nepoužitelný. Nina ho však velmi respektovala jako režiséra a umělce. Spjovala je i brzká ztráta otce. V roce 1962 se Janovi narodila první dcera a krátce poté se po sedmi letech vztahu oženil. Plachý umělec byl ale stále nesvůj, jako by láska a rodina byly něco, co ho spíš obtěžuje. Na svatbě nechtěl ani fotografa. Přesto se mu o rok později narodila druhá dcera.

Aktuální číslo

Objednat do schránky

Kačera mezitím objevili také filmaři. Jednu z prvních rolí dostal ve válečném filmu *Smrt si říká Engelchen* (1963). „Natáčelo se 132 dní a já měl v Ostravě rodinu a celý den zkoušel v divadle. O půlnoci jsem sedl na vlak, dojel do Prahy, tam stálo auto a odvezlo mě do Liberce, kde se točily Beskydy, ačkoliv za Ostravou byly ty opravdové. Ale pan kameraman měl v Krkonoších chatu, tak se točilo tam. Já ten film z duše nenáviděl. Pak se ale stal zázrak, že byl poslán do Moskvy, a já jel poprvé v životě na festival,“ vzpomínal Kačer.

Tři roky po svatbě přišla další velká změna. V roce 1965 se celá parta z DAMU stěhovala zpátky do Prahy. „Dostali jsme nabídku do nově založeného Činoherního klubu, ale bylo to těžké. Neměli jsme kde bydlet, kolegové přespávali na žíněnce za oponou. Nakonec se nám horko těžko podařilo získat byt,“ uvedl Kačer. Nepohodlí však bylo vyváženo uměleckým úspěchem, z nové scény se stal kulturní fenomén.

Kačer také pokračoval ve filmové kariéře. Upozornil na sebe zejména historickým snímkem *Údolí včel* (1967). Původně měl hrát hlavní roli a režisér František Vlácil se ho ptal, jestli nezná někoho šikovného do druhé výrazné role. „Doporučil jsem mu Petra Čepka od nás z divadla, ale když ho Vlácil poprvé uviděl, tak se rozčiloval, co je to za šeredného Avara. Jenže pak se víc poznali, Čepka dostal hlavní roli místo mě a já měl problém ve filmu vůbec zůstat,“ vzpomínal Kačer.

Jan Kačer Co ještě nevíte

- * V letech 1990–92 zasedal ve Federálním shromáždění, poté dvakrát neúspěšně kandidoval na senátora.
- * Napsal čtyři vzpomínkové knihy.
- * Jeho zetěm je herec Martin Kubačák.
- * V roce 2016 obdržel Řád Tomáše Garrigue Masaryka, o pět let později získal Cenu Thálie.
- * Jeho starší bratr Pavel se stal známým motoristickým novinářem, komentátorem a funkcionářem. Právě on vymyslel divácky atraktivní systém vylučovacích závodů pro slavnou Zlatou přílbu. Zemřel ve věku pouhých 57 let.

Nakonec dostal roli asketického rytíře, takže musel zhubnout přes deset kilo a naučit se jezdit na koni. Při natáčení navíc utrpěl nepříjemné zranění. Kvůli zaraženému trnu se mu do nohy dostala infekce a přítomný lékař trval na jeho převozu do nemocnice. Režisér ale odvětil: „Žádná nemocnice, je to rytíř, fíkněte mu to tady.“ Kačer posléze líčil, jak bolest před Vlácilem na place mlčky snášel, nicméně při pozdějších převazech si už dovolil ulevovat mírným křikem.

V roce 1967 se objevil také v komedii *Konec agenta W4C* prostřednictvím psa pana Foustky. Tam pro změnu panovalo napětí mezi ním a Jiřím Sovákem, který pochyboval o jeho komediálních schopnostech. „Hrajete to zajímavě, ale budou se tomu lidé smát?“ rýpal Sovák. Film přesto sklídl velký úspěch.

Šílený nápad

Po roce 1968 přestal mít režim pochopení pro Kačerovy svobodnomyslné názory a přišel trest. „Čtyři roky jsem v podstatě nemohl pracovat. Neměl jsem peníze a přestávala to být legrace,“ posteskl si. Nakonec mu pomocnou ruku podal herec a šéf **ostravského Státního divadla** Karel Vochoč a díky silné stranické pozici si jeho angažmá uhájil. Kačer to zprvu bral jako nouzové řešení, nakonec ale v hornickém městě strávil deset let. Manželku a dcery vídal jen o víkendech, což ho velmi trápilo.

„Všechny vazby byly zpretrhány. Ptát se dcer, co bylo ve škole, nemělo smysl. Dívaly se na mě, jako proč se starám, když s nimi nikdy nejsem,“ posteskl si Kačer. V Ostravě si nikdy nezařídil stálé bydlení, nechtěl k místu trvale přilnout. Stále chtěl mít pocit, že hlavní domov má jinde. „Jsem tu jako opuštěný mamut, který přežívá coby exponát,“ přemítal, když osaměle brouzдал ulicemi.

Nina se navíc rozhodla pustit do stavby domu v pražském Slivenci. „Když je nejhůř, Nina vymyslí něco šíleného. Nebyla jen stavební dozor, vozila cihly, pomáhala zedníkům,“ uvedl Kačer. Dokonce se tradovalo, že jednou chtěl kamarádům ukázat, kde s manželkou staví dům, jenže ho ani nedokázal najít. Aby toho nebylo málo, zatoužila Nina po třetím dítěti. Třináct let po druhém potomkovi se jim narodila třetí dcera.

„Nina dokázala zázrak, který bych já na jejím místě nikdy nedokázal: uživit ty děti. Nikdy neměly hlad, vždycky tam bylo čisto, vypráno. Nikdy mi nic nevyčetla,“ přiznal Kačer.

Nina Divíšková s manželem Janem Kačerem.

Samozřejmě se občas vyskytly slabší chvilky a myšlenky, jestli takový život má smysl. „Blbý to měl hlavně on, byl

daleko, sám. Já měla celkem jasno. Když jednou slíbím, že někoho neopustím v dobrém ani ve zlém, tak i když ta prvotní zamilovanost časem zmizí, měl by mít člověk pořád na paměti to, co slíbil," svěčila se Divíšková.

Po roce 1989 si Kačer léta ústrků vynahradi. Nastoupil do Národního divadla, kde režíroval a hrál až do roku 2015. Objevil se v řadě filmů a seriálů. „V těch osmdesáti člověk vidí svět, který do té doby neviděl. Bez tíživosti, bez touhy vyniknout, bez zlých úmyslů, a najednou má ten život jakoby sladkej," přemítal. Jindy pronesl: „Stáří bohužel nebo bohudík není žádná změna stavu. Jste sice starý, ale jste stejně tak nevinný a neznalý, jako když jste byl mladý. Problém je jenom v tom, že se na vás kladou větší nároky. Takže já jsem takový jako starý pán, který by měl být moudrý, ale ve skutečnosti moudrý vůbec není a stýská se mu po lidech, kteří by mu poradili.“

V roce 2021 jeho manželka zemřela a do jeho života se opět vkradl tísnivý pocit prázdnoty a osamělosti. Za Ninou odešel o tři roky později, 24. května 2024.

Článek vznikl pro časopis Týdeník Televize.

Petr Kozlík, MAFRA

FotoGallery:

Záběr z dramatu Flirt se slečnou Stříbrnou (1969). Na snímku je Kačer s Marií Drahokoupilovou.
archiv redakce Týdeníku Televize

Ve filmu Údolí včel (1967) hrál s Věrou Galatíkovou a Petrem Čepkem (uprostřed).
archiv redakce Týdeníku Televize

Bez vousů se Jan Kačer představil ve filmu Otcové a děti (1971). Vzadu stojí Jaromír Hanzlík.
archiv redakce Týdeníku Televize

Hlavní roli měl Jan Kačer v komedii Konec agenta W4C prostřednictvím psa pana Foustky (1967).
archiv redakce Týdeníku Televize

Roli slavného spisovatele ztvárnil Jan Kačer v seriálu Alexandr Dumas starší (1970).
archiv redakce Týdeníku Televize

Fanatický rytíř Armin von Heide z Vlácilova historického opusu Údolí včel patří k nejlepším rolím Jana Kačera. Napravo Petr Čepek.
Archiv MF DNES

Jan Kačer mimo jiné i režíroval mnoho divadelních her (Sbohem, Sokrate!, Pekař Jan Marhoul, Peer Gynt, Višňový sad, Revizor, Na dně) a několik televizních filmů (Jsem nebe, Město mé naděje).
archiv redakce Týdeníku Televize

S manželkou Ninou Divíškovou. „Byla jsem nemocná, a tak jsem do školy nastoupila později. Každému jsem se představila a došla jsem až k chlapci, který seděl v rohu a něco si kreslil. Promluvila jsem na něj a on se na mě ani nepodíval. Tehdy jsem si řekla, že s takovým volem nechci mít nic společného," řekla o jejich prvním setkání herečka.
Jan Zátorský, MAFRA

Jan Kačer vedle fotografie, jež ho zachycuje ve Vlácilově filmu Údolí včel.
ČTK

Velká portrétní fotografie na historické budově Národního divadla upozorňuje na odchod Jana Kačera, který zde hrál i režíroval (5. června 2024)
Ladislav Křivan, MAFRA

Veřejnost a kolegové se v plné budově Národního divadla naposledy loučí s hercem a režisérem Janem Kačerem. Na snímku herec Zdeněk Žák. (5. června 2024)
Ladislav Křivan, MAFRA

„Vlastně jsem nikdy neměl ctižádost něco být. Nikdy by mě nenapadlo, že budu mít kamarády mezi prezidenty, že budu hrát s těmi nejlepšími herci, že budu dělat filmy po celém světě," vzpomíná legenda Nové vlny československého filmu 60. let, režisér a herec Jan Kačer.

Reklama

Premium

iDNES.cz

ZPRÁVY > REVUE

Newton

Menu

[Společnost](#) [Zajímavosti](#) [Módní policie](#) [Vztahy a sex](#) [Modelky](#)

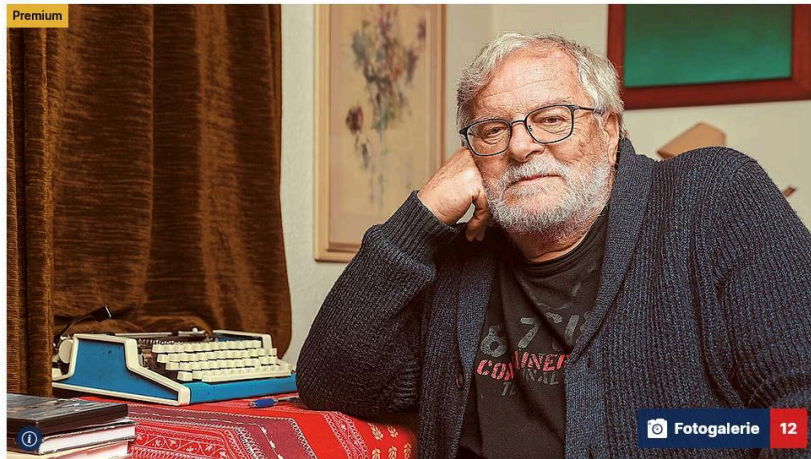
Po okupaci přišel trest. Jan Kačer žil v odloučení od rodiny. Jako opuštěný mamut, říkal

Tomáš Mrzena
2. října 2026 15:00

[Diskuse \(1\)](#) [Přečíst později](#) [Sdílet](#)

Premium

Fotogalerie 12

Velikán, ikona, modla. Génius, kapacita, autorita. S kolika takovými poklonami se během života setkal a obvykle nad nimi jen nechápavě vrtěl hlavou.

Práce, nebo rodina? Běžné je mít obojí, ale herec a režisér Jan Kačer stál velkou část života před složitou volbou. Ať se rozhodl jakkoli, věděl, že jeho duše bude trpět.

Od jeho narození v Holčicích na Pardubicku uplyne 3. října 90 let. Tehdy se psal rok 1936 a Evropa stála na prahu temných časů, které zanedlouho poznamenaly i život malého klučiny. Zpočátku přitom vypadalo všechno krásně.

Plachý umělec byl ale stále nesvůj, jako by láska a rodina byly něco, co ho spíš obtěžuje.

”

Otec Vilém patřil mezi dobře situované majitele obuvnické firmy, matka Vlasta v podniku pracovala jako sekretářka. Jan také vzhlížel k bratru Pavlovi, který byl o dekádu starší. Jenže po přijetí Mnichovské dohody se tatínek oběsil na půdě. Měl židovský původ a zoufalým činem chtěl zachránit manželku a děti od transportu do koncentračního tábora, což se nakonec podařilo.

O neblahých událostech neměl tříletý Jan ani ponětí a plnou pravdu se dozvěděl až na prahu dospělosti, kdy čelil další nepřízní dobových poměrů. Chtěl se přihlásit na gymnázium v Brně, jenomže znovu vadil jeho původ. Komunisté pokládali jeho otce za továrníka, a tudíž nepřítele

Reklama

Spokojené sousedství
nevzniká náhodou.
Je výsledkem dialogu.

PENTA
REAL ESTATE | Courage to Create

Zjistit více

O neblahých událostech neměl tříletý Jan ani ponětí a plnou pravdu se dozvěděl až na prahu dospělosti, kdy čelil další nepřízní dobových poměrů. Chtěl se přihlásit na gymnázium v Brně, jenomže znovu vadil jeho původ. Komunisté pokládali jeho otce za továrníka, a tudíž nepřítel dělnické třídy. Jan nastoupil na keramickou průmyslovku v Bechyni a umělecká práce se mu zalíbila. Dokonce uvažoval o studiu na vysoké škole výtvarného zaměření, ovšem mezitím začal hrát v ochotnickém spolku a o jeho osudu bylo rozhodnuto.

Podal si přihlášku na DAMU a stal se spolužákem Jana Třísky, Františka Husáka nebo Libuše Švormové. Do ročníku chodila také Nina Divíšková, která na první setkání vzpomínala slovy: „Byla jsem nemocná, a tak jsem do školy nastoupila později. Každému jsem se představila a došla jsem až k chlapci, který seděl v rohu a něco si kreslil. Promluvila jsem na něj a on se na mě ani nepodíval. Tehdy jsem si řekla, že s takovým volem nechci mít nic společného.“ Oním mládencem byl její pozdější manžel Jan Kačer.

POLITICKÁ REKLAMA Oznámení o transparentnosti

POLITICKÉ REKLAMNÍ SDĚLENÍ **ANO**
Zadavatel: ANO 2011
Volby do zastupitelstev obcí 2026

ANO DUPE LIP

V roce 1959 po absolvování školy odešel prakticky celý ročník do Ostravy do Divadla Petra Bezruče. To už Jan a Nina tvořili pár, což mnohé udivovalo. Nina byla ráznější a racionálnější, Jan naopak nepraktický a v domácnosti v podstatě nepoužitelný. Nina ho však velmi respektovala jako režiséra a umělce. Spojovala je i brzká ztráta otce. V roce 1962 se Janovi narodila první dcera a krátce poté se po sedmi letech vztahu oženil. Plachý umělec byl ale stále nespůsobilý, jako by láska a rodina byly něco, co ho spíš obtěžuje. Na svatbě nechtěl ani fotografa. Přesto se mu o rok později narodila druhá dcera.

Kačera mezitím objevili také filmaři. Jednu z prvních rolí dostal ve válečném filmu Smrt si říká Engelchen (1963). „Natáčelo se 132 dní a já měl v Ostravě rodinu a celý den zkoušel v divadle. O půlnoci jsem sedl na vlak, dojel do Prahy, tam stálo auto a odvezlo mě do Liberce, kde se točily Beskydy, ačkoliv za Ostravou byly ty opravdové. Ale pan kameraman měl v Krkonoších chatu, tak se točilo tam. Já ten film z duše nenáviděl. Pak se ale stal zázrak, že byl poslán do Moskvy, a já jel poprvé v životě na festival,“ vzpomínal Kačer.

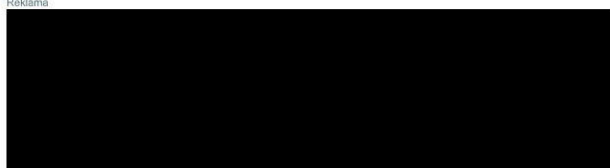
Aktuální číslo

TELEVIZE

Vydělávat si chceš už jen vsedě

Objednat do schránky

Reklama

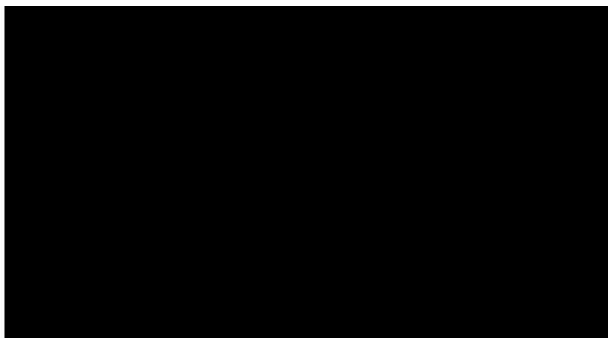
Reklama

S **alza plus** máš
doručení zdarma
a slevy celý rok

299 Kč ročně

Více na alza.cz

Více na alza.cz/alzaplus

Tři roky po svatbě přišla další velká změna. V roce 1965 se celá parta z DAMU stěhovala zpátky do Prahy. „Dostali jsme nabídku do nově založeného Činoherního klubu, ale bylo to těžké. Neměli jsme kde bydlet, kolegové přespávali na žíněnce za oponou. Nakonec se nám horko těžko podařilo získat byt,“ uvedl Kačer. Nepohodlí však bylo vyváženo uměleckým úspěchem, z nové scény se stal kulturní fenomén.

Kačer také pokračoval ve filmové kariéře. Upozornil na sebe zejména historickým snímkem Údolí včel (1967). Původně měl hrát hlavní roli a režisér František Vláčil se ho ptal, jestli nezná někoho šikovného do druhé výrazné role. „Doporučil jsem mu [Petra Čepka](#) od nás z divadla, ale když ho Vláčil poprvé uviděl, tak se rozčíloval, co je to za šeredného Avara. Jenže pak se víc poznali, Čepka dostal hlavní roli místo mě a já měl problém ve filmu vůbec zůstat,“ vzpomínal Kačer.

Nakonec dostal roli asketického rytíře, takže musel zhubnout přes deset kilo a naučit se jezdit na koni. Při natáčení navíc utrpěl nepříjemné zranění. Kvůli zaraženému trnu se mu do nohy dostala infekce a přítomný lékař trval na jeho převozu do nemocnice. Režisér ale odvětil: „Žádná nemocnice, je to rytíř, fíkněte mu to tady.“ Kačer posléze líčil, jak bolest před Vláčilem na place mlčky snášel, nicméně při pozdějších převazech si už dovolil ulevovat mírným křikem.

V roce 1967 se objevil také v komedii Konec agenta W4C prostřednictvím psa pana Foustky. Tam pro změnu panovalo napětí mezi ním a [Jiřím Sovákem](#), který pochyboval o jeho komediálních schopnostech. „Hrajete to zajímavě, ale budou se tomu lidé smát?“ rýpal Sovák. Film přesto sklídl velký úspěch.

Šílený nápad

Po roce 1968 přestal mít režim pochopení pro Kačerovy svobodomyslné názory a přišel trest.

„Čtyři roky jsem v podstatě nemohl pracovat. Neměl jsem peníze a přestávala to být legrace,“ posteskl si. Nakonec mu pomocnou ruku podal herec a šéf ostravského Státního divadla Karel Vochoč a díky silné stranické pozici si jeho angažmá uhájil. Kačer to zprvu bral jako nouzové řešení, nakonec ale v hornickém městě strávil deset let. Manželku a dcery vídal jen o víkendech, což ho velmi trápilo.

Jan Kačer

Co ještě nevíte

- V letech 1990–92 zasedal ve Federálním shromáždění, poté dvakrát neúspěšně kandidoval na senátora.
- Napsal čtyři vzpomínkové knihy.
- Jeho zetěm je herec Martin Kubačák.
- V roce 2016 obdržel Řád Tomáše Garrigue Masaryka, o pět let později získal Cenu Thálie.
- Jeho starší bratr Pavel se stal známým motoristickým novinářem, komentátorem a funkcionářem. Právě on vymyslel divácky atraktivní systém vylučovacích závodů pro slavnou Zlatou přílbu. Zemřel ve věku pouhých 57 let.

Psy zapůjčili pohraničníci. Vrací se Údolí včel, legenda ze zbytků Markety Lazarové

Psy zapůjčili pohraničníci. Vrací se Údolí včel, legenda ze zbytků Markety Lazarové

„Všechny vazby byly zpřetrhány. Ptát se dcer, co bylo ve škole, nemělo smysl. Dávaly se na mě, jako proč se starám, když s nimi nikdy nejsem,“ posteskl si Kačer. V Ostravě si nikdy nezařídil stálé bydlení, nechtěl k místu trvale přilnout. Stále chtěl mít pocit, že hlavní domov má jinde. „Jsem tu jako opuštěný mamut, který přežívá coby exponát,“ přemítal, když osaměle brouzдал ulicemi.

Reklama

Nina se navíc rozhodla pustit do stavby domu v pražském Slivenci. „Když je nejhůř, Nina vymyslí něco šíleného. Nebyla jen stavební dozor, vozila cihly, pomáhala zedníkům,“ uvedl Kačer. Dokonce se tradovalo, že jednou chtěl kamarádům ukázat, kde s manželkou staví dům, jenže ho ani nedokázal najít. Aby toho nebylo málo, zatoužila Nina po třetím dítěti. Třináct let po druhém potomkovi se jim narodila třetí dcera.

„Nina dokázala zázrak, který bych já na jejím místě nikdy nedokázal: uživit ty děti. Nikdy neměly hlad, vždycky tam bylo čisto, vypráno. Nikdy mi nic nevyčetla,“ přiznal Kačer.

Nina Divišková s manželem Janem Kačerem.

Samozřejmě se občas vyskytly slabší chvíle a myšlenky, jestli takový život má smysl. „Blbý to měl hlavně on, byl daleko, sám. Já měla celkem jasno. Když jednou slíbím, že někoho neopustím v dobrém ani ve zlém, tak i když ta prvotní zamilovanost časem zmizí, měl by mít člověk pořád na paměti to, co slíbil,“ svěříla se Divišková.

Po roce 1989 si Kačer léta ústrků vynahradi. Nastoupil do Národního divadla, kde režíroval a hrál až do roku 2015. Objevil se v řadě filmů a seriálů. „V těch osmdesáti člověk vidí svět, který do té doby neviděl. Bez tíživosti, bez touhy vyniknout, bez zlých úmyslů, a najednou má ten život jakoby sladkej,“ přemítal. Jindy pronesl: „Stáří bohužel nebo bohudík není žádná změna stavu. Jste sice starý, ale jste stejně tak nevinný a neznalý, jako když jste byl mladý. Problém je jenom v tom, že se na vás kladou větší nároky. Takže já jsem takový jako starý pán, který by měl být moudrý, ale ve skutečnosti moudrý vůbec není a stůská se mu no lidem

ctižádosti, bez touhy vyniknout, bez zlých úmyslů, a najednou má ten život jakoby sladkej," přemítal. Jindy pronesl: „Stáří bohužel nebo bohudík není žádná změna stavu. Jste sice starý, ale jste stejně tak nevinný a neznalý, jako když jste byl mladý. Problém je jenom v tom, že se na vás kladou větší nároky. Takže já jsem takový jako starý pán, který by měl být moudrý, ale ve skutečnosti moudrý vůbec není a stýská se mu po lidech, kteří by mu poradili.“

V roce 2021 jeho manželka zemřela a do jeho života se opět vkradl tísnivý pocit prázdnoty a osamělosti. Za Ninou odešel o tři roky později, 24. května 2024.

Článek vznikl pro časopis [Týdeník Televize](#).

Reklama

Vstoupit do diskuse
(1 příspěvek)

Přečíst
později

Sdílet
článek

Témata: Výsledky pro Ostrava, Činoherní klub, Divadlo Petra Bezruče, Jan Tříska, Kultura, Petr Čepek, Týdeník Televize, Údolí včel, Jan Kačer

✓ Jen obsah, žádné reklamy

Dopřejte si nově celý iDNES.cz v čisté verzi bez reklam

Chci čtení bez reklam >

Věnujte odemčený článek přátelům

Posíláte jim odkaz, e-mail nebo ho nasdílejte přes sociální síť.

Odemknout

VYBRALI JSME PRO VÁS

Jan Kačer by se dožil 90. Výstava ukazuje jeho sbírku včetně děl Hynaise či Pištěka

Výstava v pražské Písecké bráně Co je za obrazem? uvede k nedožitým 90. narozeninám díla ze sbírky režiséra, herce,...

🕒 vydáno 2. října 2026 8:08

V New Yorku jsem zjistil, jak moc jsem spokojený se životem v Česku, říká Cina

K umění inklinoval Jan Cina už jako kluk. A tak nebylo překvapením, že se později vydal právě touto cestou....

🕒 vydáno 27. září 2026

Maminka mi nosila zuby na plac v krabičce, vzpomíná Jan Maxián

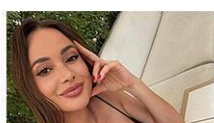
K dabingu se Jan Maxián (43) dostal jako školák, ale jeho dnes už patnáctiletá dcera ještě dřív. Neuměla číst ani...

🕒 vydáno 28. září 2026

Jak zmodernizovat vodárenskou síť bez plošné výměny vodoměrů

Vodárny dnes potřebují víc dat a dálkové odečty, ne nutně nové vodoměry. Retrofit umožňuje připojit...

Chci si dát pauzu a věnovat se rodině, oznamuje herečka Karolína Krézlová

Herečka Karolína Krézlová (35) má za sebou náročné období. Vedle natáčení historického filmu Ležáky dokončila...

🕒 vydáno 26. září 2026

Snít s příjmením Punčochář nebude mít